

[Lis Starcke]

vil vi vente på. Justitsministeren har jo også bebudet, at der muligvis vil komme lovændring på det område. Det ser vi på med tilfredshed.

Dohrmann (FP):

Jeg er uenig med samtlige partiers ordførere, herunder også mit eget partis, i, at man nu skal forsøge at skabe lovgrundlag for, at man kun må køre 80 km/t på landevejene. Jeg er det ud fra den opfattelse, at jeg mener, at de 80 km/t er mere skadeligt for færdselssikkerheden, end de før gældende 90 km/t var.

Når man regelmæssigt har prøvet at køre på de danske landeveje, vil man for det første have konstateret, at der ikke er ret mange, som overholder de 80 km/t, og derved sker der langt, langt flere overhalinger end tidligere.

Der er også nogle, som sidder og halvvejs falder i søvn, når de skal holde sig på de 80 km/t. Det er årsag til mange af de ulykker, der sker.

Bilerne er ikke bygget til at skulle holde sig under 80 km/t, og derved opnår man en unaturligt hurtig slitage af motorerne. Jeg synes, det bedste, vi har stående i vores nuværende færdselslov, er, at farten altid skal afpasses efter forholdene. Der er strækninger, hvor man efter gældende lov må køre 80 km/t, og hvor det vil være uansvarligt at køre så hurtigt, men der findes sandelig også strækninger, hvor det er helt skørt – lad os sige det på den måde – at folk, som skal frem – og det er da det, de har bilen til – skal tvinges til at blive gjort til lovovertrædere, fordi de overskrider de 80 km.

Så henviser man til alle statistikkerne om, at antallet af ulykker skulle være faldet. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke kan bekræfte, at biltrafikken inden for de sidste to år som helhed er faldet med ca. 25 pct. Tager man det i betragtning, er ulykkernes antal faktisk ikke faldet ret meget, og dertil kommer en bedre færdselsundervisning i skolerne. Derfor tror jeg ikke, der er noget som helst hold i de statistikker, næsten samtlige ordførere har henvist til.

Med den holdning, der er kommet til udtryk i folketingssalen, vil det sikkert være helt umuligt at få gennemført en generel oplysning af hastighedsgrænserne, men jeg kan

allerede nu bebude, at jeg vil stille et ændringsforslag uden for betænkningen, således at folketinget i det mindste får lejlighed til at vedtage et lovforslag, som siger, at den tilladte hastighed på almindelig landevej skal være 90 km/t.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har nogle spørgsmål til justitsministeren. Er justitsministeren opmærksom på, at man har noget, der hedder 11 timers reglen, og lignende bestemmelser, som man nemt kan komme i karambolage med, når man efterhånden sætter hastigheden for de folk, der skal færdes på landevejene, ned i skridtgang, ned på den hastighed, man kørte med, da man kørte med hestevogn. Servicemontører, salgsfolk og mange andre fra erhvervslivet skal rundt på Danmarks landeveje for at tjene til føden. De skal ofte langt, og hvis de så skal bruge hele tiden ud og hele tiden hjem inden for en normal arbejdsdag med at køre, hvordan skal de så i det hele taget nå at udføre noget i praksis?

Dernæst er ministeren vel enig i, at jo flere biler der er på vejene, jo større sandsynlighed er der for, at bilerne kolliderer med hinanden. Det vil sige, at den repræsentant, der f.eks. skal nå 30 kundebesøg i løbet af en uge, ville kunne nå mange flere kundebesøg, hvis han måtte få lov til at køre med den hastighed, som bilerne og vejene er bygget til, i stedet for at skulle køre i andet eller tredje gear. Hvis han kun når halvt så mange kundebesøg pr. dag, fordi han skal køre så langsomt, skal han ud at køre dobbelt så mange dage, eller også skal der dobbelt så mange repræsentanter ud at køre, for at man kan nå det samme antal kundebesøg. Det samme gælder servicemontører osv. Et firma, der ligger i Odense, og som har to servicebesøg inden for sit fagområde f.eks. på Sydfyn, kan nå det på én dag, hvis man bare kører, som biler er indrettet til, men må af sted to dage i træk, når man skal køre så langsomt. Det vil altså sige, at bilen skal ud og udsættes for færdselsrisiko to dage i træk, i stedet for at den kun skulle ud én dag.

Når jeg trækker disse eksempler frem, er det, fordi jeg er stærkt chokeret over, at ordførerne tilsyneladende havde læst statistikkerne som en vis herre, jeg aldrig har truffet, men om hvem det siges, at han læser Bibelen